

[Lissa Mathiasen]

kratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, og af samme grund kan Socialdemokratiet selv sagt støtte forslaget.

Ideen bag lovgivningen om boligstøtte har fra starten været og er stadig væk at sikre, at såvel unge, børnefamilier som ældre med lav indkomst også får mulighed for at bo i en sund og god bolig svarende til deres behov ved at give dem boligstøtte, altså et tilskud som hjælp til huslejen.

Den målsætning mener vi i Socialdemokratiet at vi fortsat har sikret med denne aftale, således at boligstøtten fortsat anvendes netop til at opfange de boligsociale problemer, som findes, når husleje, indkomst og andre sociale forhold betragtes under ét. Det vil altså sige, at man fortsat kan få fuld boligstøtte til en bolig på f.eks. 105 m², når man er 3 personer i husstanden. Tilsvarende kan man få fuld boligstøtte til 125 m², hvis husstanden er på 4 personer, osv. Jeg tror, det er væsentligt at slå det fast, for at der ikke skal komme misforståelser i forbindelse med dette lovforslag.

Da jeg har konstateret, at der via medierne faktisk er sendt en del misvisende oplysninger til pensionisterne gående ud på, at de f.eks. ved en ægtefælles død eller lignende skulle miste boligstøtte til en 85 m² bolig, finder jeg det ligeledes væsentligt at få slået fast, at det ikke er korrekt. Den gældende særregel for personer, der bliver enlige i forbindelse med dødsfald eller lignende, fastholdes med dette lovforslag, således at der altså ikke sker reduktion for den tidligere til ægtefællen udløste boligstøtte.

I modsætning til regeringens oprindelige finanslovsforslag for 1992, som betød en generel beskæring i boligstøtten for alle boligstøttedtagere startende med 5 pct. i 1992 og stigende over en årrække til 10 pct., og som betød, at der ikke blev taget sociale eller økonomiske hensyn, men udelukkende var et udtryk for rene sparehensyn, har vi med dette forslag sikret, at den sociale balance langt bedre fastholdes.

Som nævnt i indledningen, er dette her altså en del af finanslovaftalen og som følge deraf også et enkelt element i en større helhed. Derfor står Socialdemokratiet også bag.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi naturligvis støtte dette lovforslag, som er en del af det netop indgåede finanslovsforlig.

Væksten i udgifterne til individuel boligstøtte er enorm, og med dette forslag vokser udgifterne i de kommende år lidt mindre, end de ellers ville gøre. Men der er stadig, desværre, tale om en vækst i udgifterne. Det skyldes flere forhold, og dem skal jeg ikke komme nærmere ind på ved denne lejlighed. Men vi finder det positivt, at der er en lempelig overgangsordning for de husstande, som oplever de største virkninger af lovforslaget, således at de maksimalt kan miste 2.000 kr. om året af deres hidtidige boligtilskud.

Jeg kan give vort tilsagn om medvirken til en hurtig udvalgsbehandling.

Peter Brixtofte (V):

Venstre er særdeles godt tilfreds med det foreliggende forslag, som går ud på at beskære støtten til de større boliger. Det er derfor et godt spareforslag, og der er også et socialt sigte i det. Det er udmærket, at der er lavet en overgangsordning, således at ingen kommer i klemme, fordi det er et begrænset tab, man kan få pr. år i de kommende år inden for den 6-årige afviklingsperiode, der er tale om.

Vi hilser med tilfredshed, at der på dette område gennemføres rigtige besparelser, således at vi kan forhindre, at skatterne stiger i de kommende år.

Pelle Voigt (SF):

Dette forslag er fremsat af boligministeren, og det er de boligpolitiske ordførere i Folketinget, der deltager i behandlingen af forslaget her, og jeg tænker mig, at formanden, når førstebehandlingen er slut, vil foreslå, at forslaget henvises til behandling i Folketingets Boligudvalg.

Men det er jo helt indlysende, at dette forslag ikke er et stykke boligpolitik. Dette forslag er, som flere af ordførerne allerede lidt undskyldende har været inde på, noget helt andet; det er et stykke finanslovs politik, det er et led i et forlig indgået mellem regeringen og en række partier, heriblandt Socialdemokratiet, her i Folketinget. Og intetsteds i bemærkningerne til forslaget finder man den mindste antydning af, at det skulle tjene et eller andet boligpolitisk formål.